

[Erik Hansen.]

at trække lidt mere frem, er spørgsmålet, om det i og for sig er nok at henvise til svaret fra november måned. Der er jo sket det her i tinget, at man har vedtaget en principbeslutning om udflytning af statsinstitutioner; når man har gjort det, er det, ligesom det rækker et stykke videre, det rækker ind i, at man for så vidt også har vedtaget udflytning af husdyrbrugsforsøgene, og så kan man her dagsaktuelt diskutere, om den strækning, de er flyttet, er lang nok.

Men det, jeg gerne her vil supplere op med, er en bemærkning til det, ministeren sagde om, at når man rationaliserede, fik man en bedre udnyttelse af det personale, som var til stede. Jeg har blandt mine gøremål her i tinget også til opgave at sidde i lønningsrådet, og dér behandler vi de højest lønnede, bedst kvalificerede af de statslige medarbejderes lønproblemer; derfor vil jeg spørge ministeren: får man nu en virkelig effektiv udnyttelse af det ledende personale igennem den ændring, man her agter at foretage vedrørende forsøgsstationerne? Det vil jeg gerne bede ministeren om at give mig et par bemærkninger om.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen): Jeg vil gerne sige til hr. Erik Hansen, hvis ikke han er vidende om det i forvejen, at jeg er meget indstillet på, at man skal have en given økonomisk indsats anvendt absolut bedst muligt, og jeg har den principielle stilling, at man for at få forskningsresultaterne udnyttet bedst muligt må tilstræbe på lang sigt at samle dem i forskningscentre; det er også det, der ligger bag ved en eventuel udflytning af husdyrbrugsforsøgene på lang sigt: det må også være en samling af disse forsøgscentre. Og i den retning må jeg sige, at det er min formening, at ved at arbejde efter det synspunkt må man få de ledende og de specialister, der skal bruges, udnyttet bedst muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Camre* til ministeren for forureningsbekæmpelse:

„Vil ministeren tage initiativet til undersøgelse af eventuelle skadevirkninger af emballagerester i mælk?“

Skriftlig begrundelse.

Mælk, der forhandles i papemballage, har en tydelig bismag af emballagen, hvilket må betyde, at emballagerester er passeret over i mælken.

Det ville være ønskeligt snarest at få fastslået, om disse emballagerester indeholder bestanddele, der anses for at være skadelige for mennesker, herunder i særlig grad for børn.

Det bør ligeledes overvejes, om smagsforringelsen bør føre til krav om ændring af emballeringen.

Camre: Da jeg stillede mit spørgsmål, pegede jeg specielt på problemet omkring rester fra papemballage, som anvendes til mælk, men siden er jeg blevet gjort opmærksom på, at problemet med anvendelse af plastemballage måske er nok så stort. Afdelingsleder, civilingeniør Hanne Werner fra statens forsøgsmejeri har sammen med sin videnskabelige assistent, Finn Jensen, bl. a. i et skriftligt arbejde om analysemetoder og smagstærskelværdier for lavmolekylære stoffer fra polystyren i mælk og yoghurt behandlet dette emne. Man peger på, at der i praksis i polystyren altid vil findes fri styren samt en række beslægtede stoffer, og man peger på, at der optræder uønskede virkninger både i smagsmæssig henseende og i henseende til sygdomsfremkaldelse, og at problemet er særlig stort, når indholdet i de pågældende pakninger har en høj fedtprocent, fordi det frie styren bindes i dette fedt.

Jeg formoder, at der vil være mulighed for at trække på udenlandske forskningsresultater med hensyn til skadevirkningerne, og det er måske derfor ikke ubetinget nødvendigt, at vi iværksætter en selvstændig undersøgelse herhjemme. Men i hvert fald peges der på behovet for at fastsætte grænseværdier for den mængde af lavmolekylære stoffer, som faktisk frigøres og overføres til de emballerede levnedsmidler, og man kan sådan set udvide problemet fra at omfatte mælken alene til at omfatte alle andre levnedsmidler.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Jeg vil gerne først sige, at den mælk, der kommer ud til forbrugerne, er et af de mest gennemregulerede og gennemkontrollerede levnedsmidler, der kan